

Henry

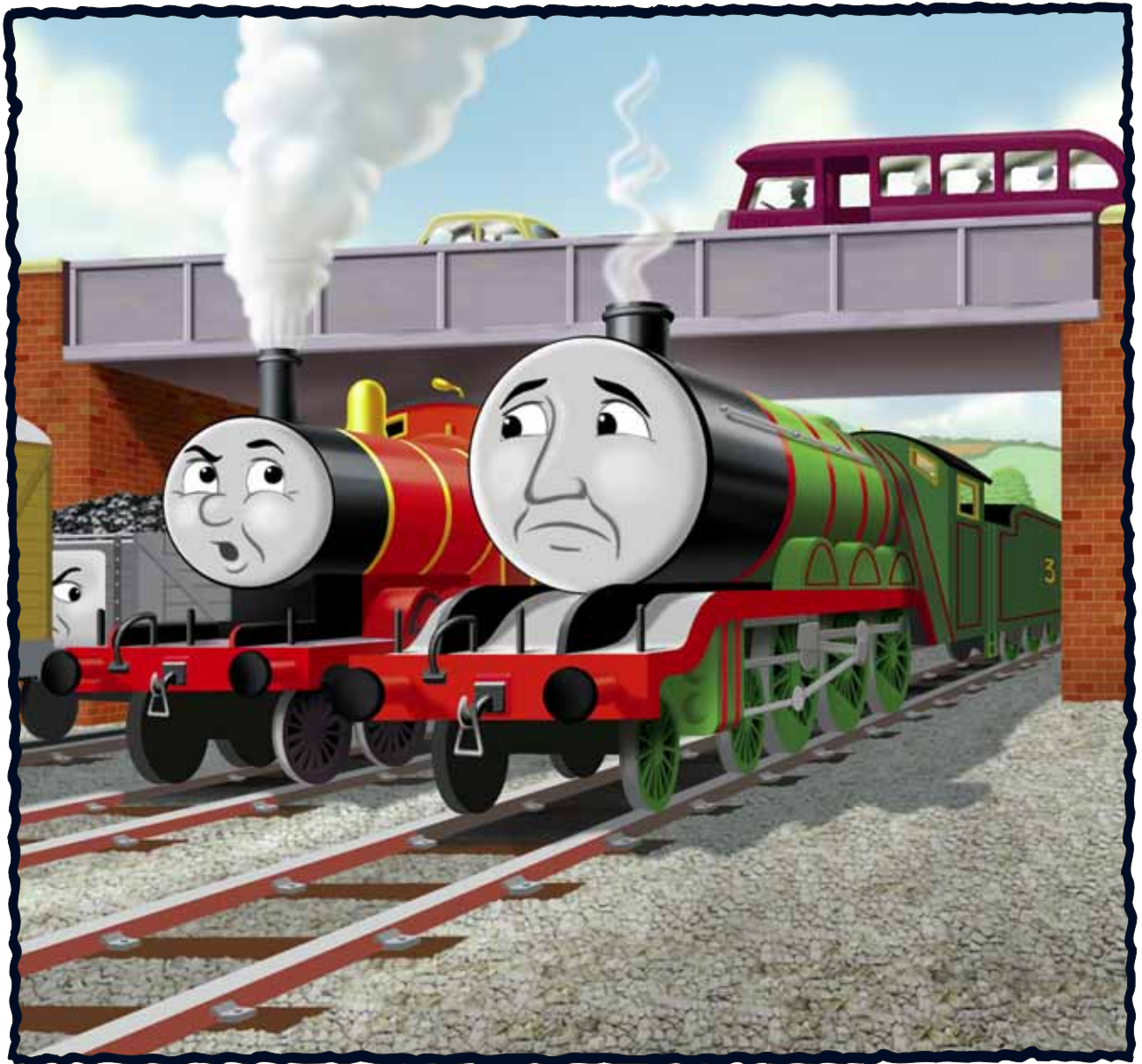

K VLAKŮM

**Budu vám vyprávět
příběh o zelené mašince
jménem Henry. Henry
byl často nemocný
a nemohl pracovat.
Pak ale vyzkoušel
kvalitní velšské uhlí
a všem ukázal,
co v něm je...**

Henry byl velká lokomotiva. Když měl formu, dokázal táhnout vlaky, jindy byl ale tak slabý, že musel zůstat na seřadišti.

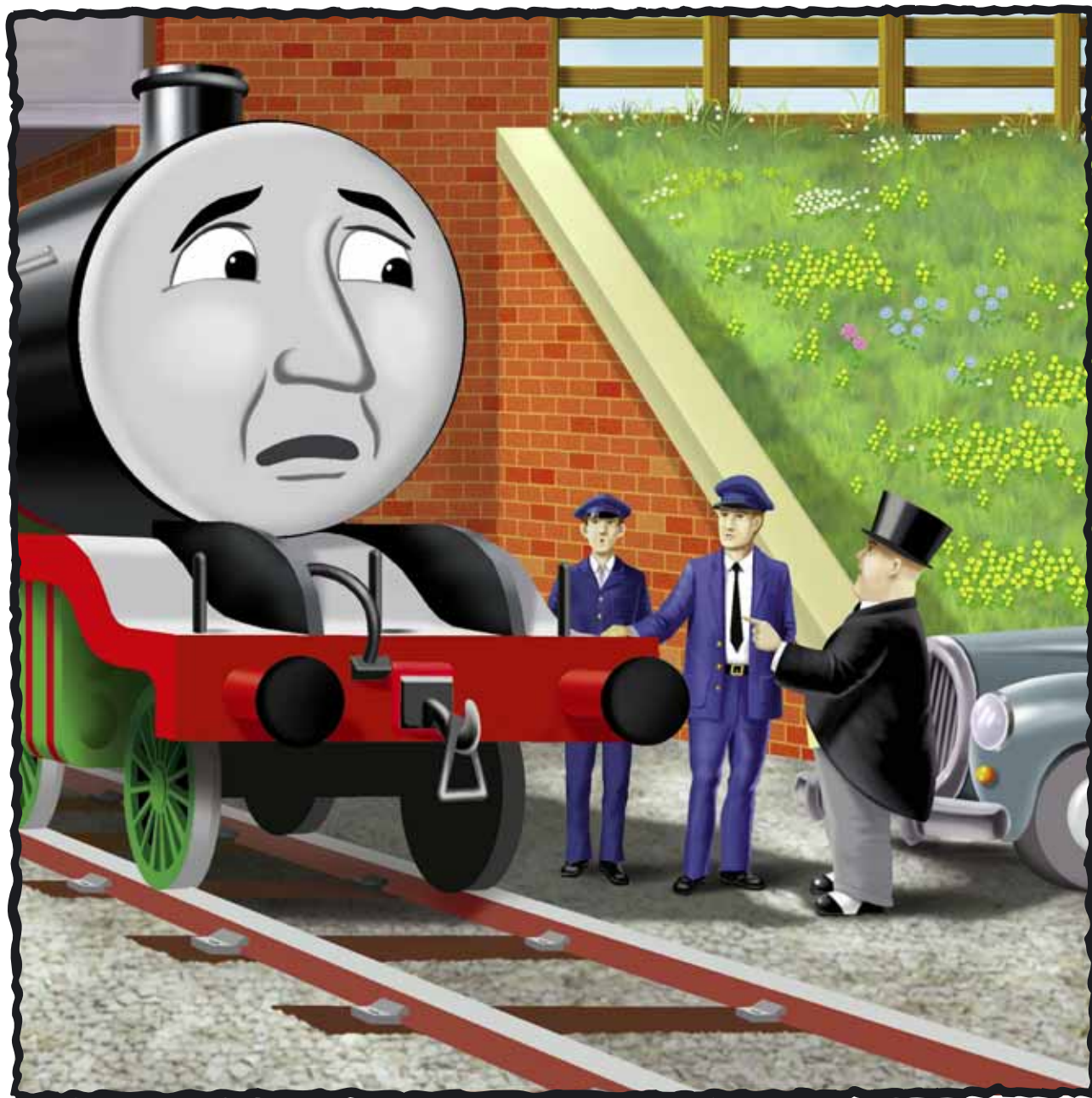
Jednoho rána to Henrymu přišlo moc líto.

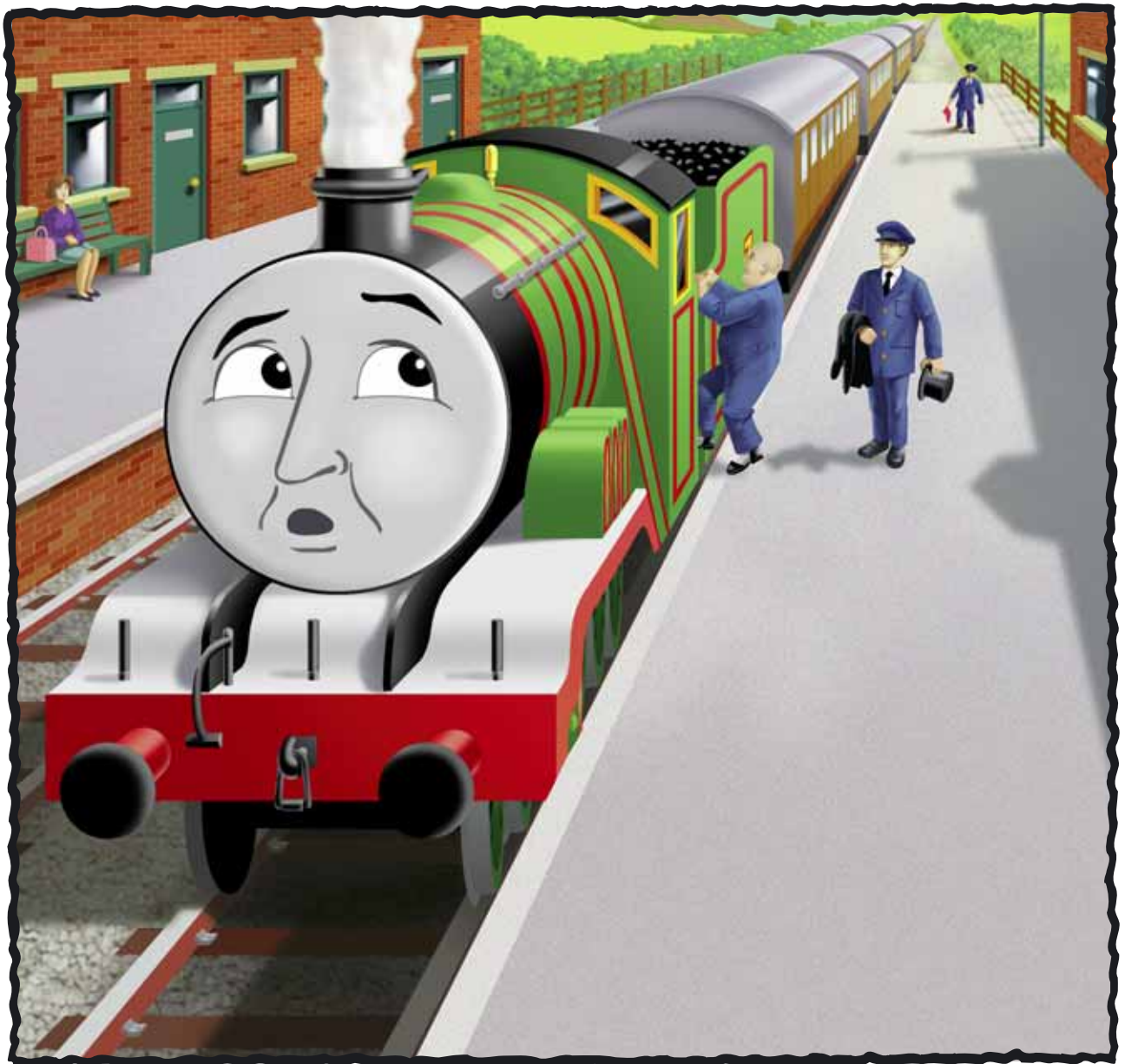
„Húú, trápím se a všem je to úplně jedno,“ houkl.

„Hloupost, Henry,“ vybafl James. „Jenom se flákáš!“

S Henrym si přišel promluvit tlustý kontrolor.
„Stojíš nás moc peněz, Henry,“ řekl. „Dostal jsi spoustu nových součástek a zbrusu nový nátěr, ale nic nepomáhá. Když tě nedokážeme vyléčit, budeme si muset místo tebe najít jinou mašinku.“

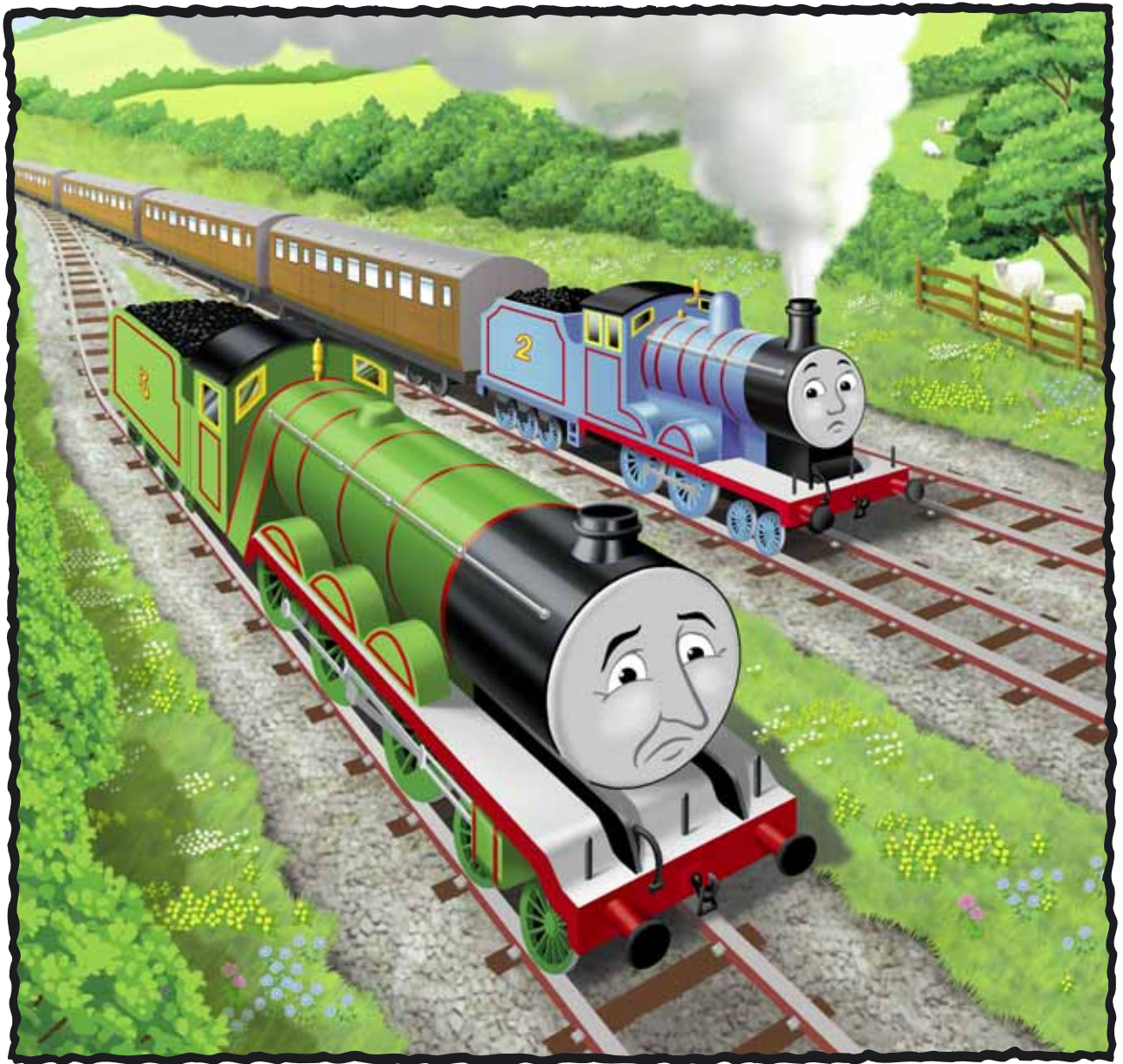
Henry, jeho strojvedoucí a topič z toho byli moc smutní.

Tlustý kontrolor počkal, až Henry přijede na nástupiště. Odložil kloubouk i sako a navlékl si pracovní kombinézu. Vylezl na Henryho stupačku.

Henrymu se podařilo rozjet. „Hurá,“ houkl vesele. Ale topič jeho radost nesdílel. „Henry má špatný parní kotel,“ řekl tlustému kontrolorovi. „Takový kotel se nedá pořádně roztopit.“

Henry se moc a moc snažil utáhnout vlak, ale nešlo to. Neměl dost páry. Zpomaloval a zpomaloval, až se zastavil nadobro.

„Ó já,“ pomyslel si Henry. „Teď mě pošlou pryč. Achich ouvej.“

Pomalou zajel na vedlejší kolej a jeho vagony převzal Edward.

„V čem to podle vás vězí, topiči?“ zeptal se tlustý kontrolor.

„Je to uhlím, pane,“ odpověděl topič. „Poslední dobou za moc nestojí. Ostatní mašinky to ještě jakžtakž zvládají, protože mají velké kotle, ale ten Henryho je malý a nedokáže vytvořit dostatečně velký žár. S velšským uhlím by jezdil jako drak.“

„Je to moc drahé uhlí,“ řekl tlustý kontrolor, „ale Henry si zaslouží dostat ještě šanci. Pošlu Jamese, aby nějaké přivezl.“

Když uhlí dorazilo, pustili se Henryho strojvedoucí a topič do práce.

„Teď jim ukážeme, Henry, starý brachu,“ řekli zvesela.

Pečlivě Henryho promazali a naleštili, až jeho mosaz zářila jak zlato. Henry byl moc a moc pyšný.

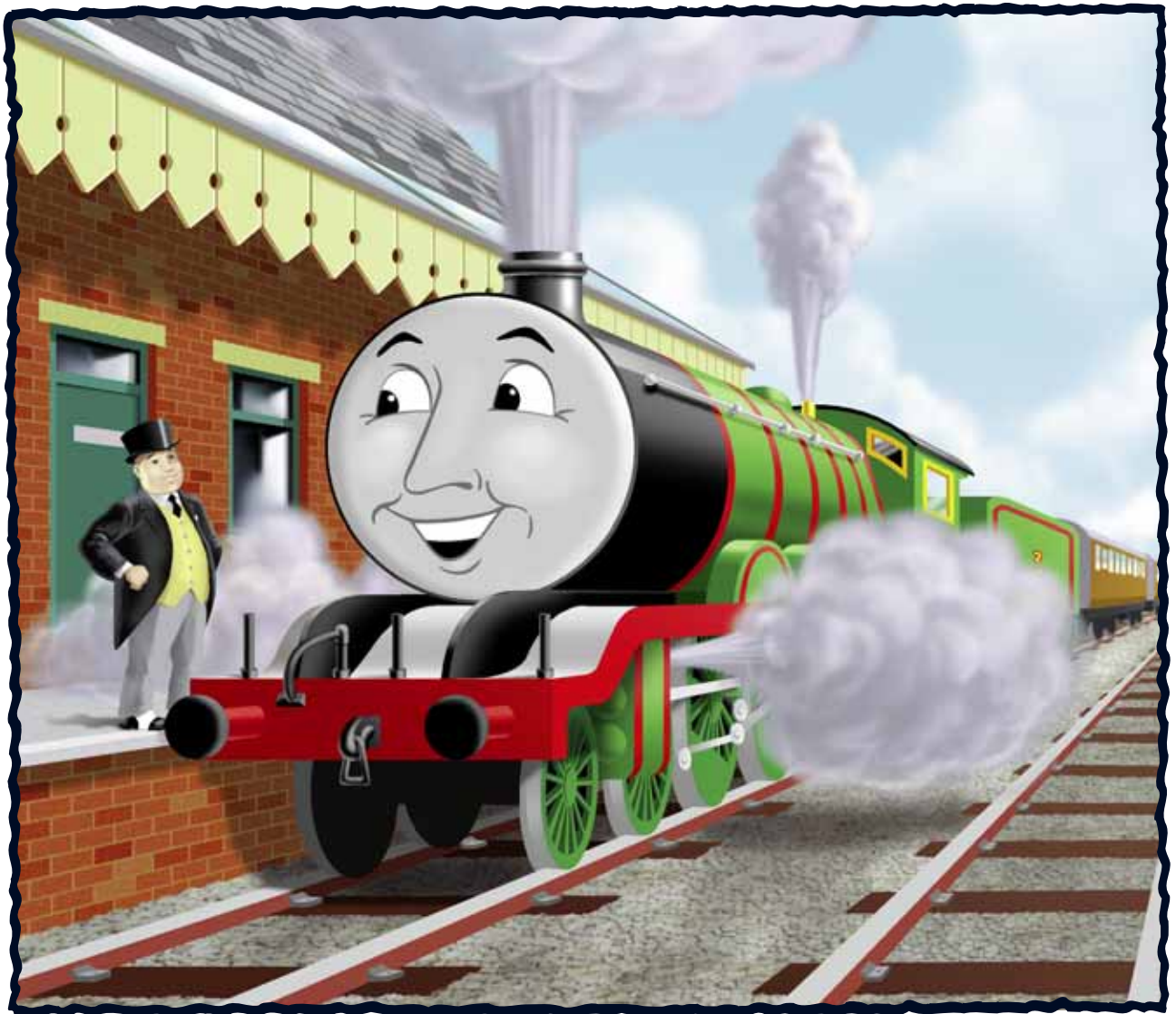

Pak Henryho topič opatrně zatopil. Dovnitř podle stěn kotle vyskládal velké kusy uhlí jako zeď. Žhnoucí střed pak vysypal menšími kousky.

„To je zbytečná práce,“ houkl nesouhlasně Henry.

„Jen počkej a uvidíš,“ řekl topič. „Vmžiku budeme mít oheň jedna báseň.“

Topič měl pravdu. Když Henry dojel na nástupiště, voda vesele bublala a on musel upustit páru. „Húhúúú!“

„Jak se vede, Henry?“ zeptal se tlustý kontrolor.

„Píísk! Píísk!“ pískl Henry. „Cítím se o moc lííp!“

„Co oheň, pane strojvedoucí?“ zeptal se tlustý kontrolor.

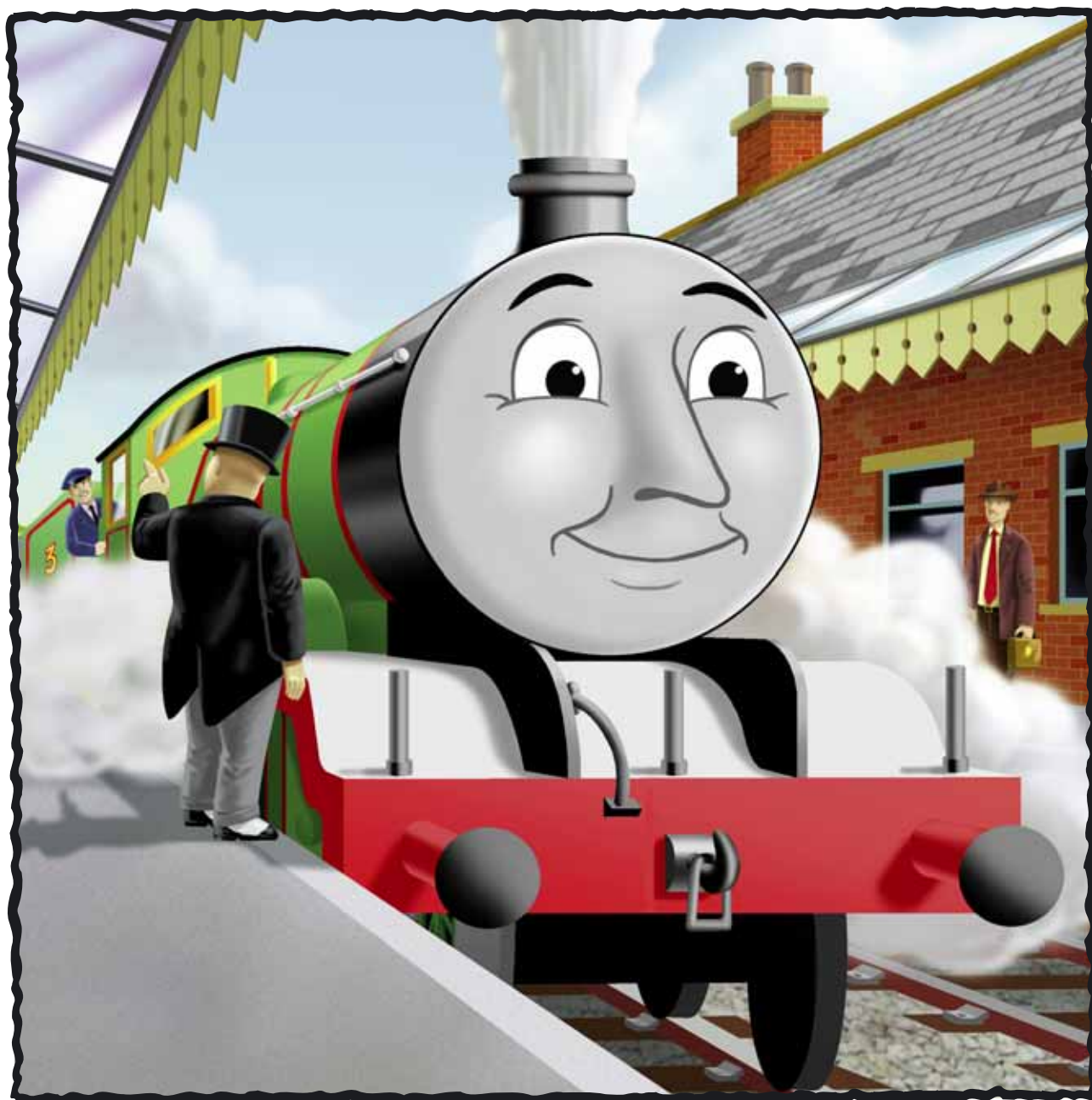
„Nikdy nebyl lepší, pane, a taky máme spoustu páry,“ odpověděl.

Henry byl jako na trní. Nemohl se dočkat, až konečně vyrazí na cestu.

„Žádné lámání rekordů,“ varoval ho tlustý kontrolor.

„A vy, strojevodoucí, na něj moc netlačte.“

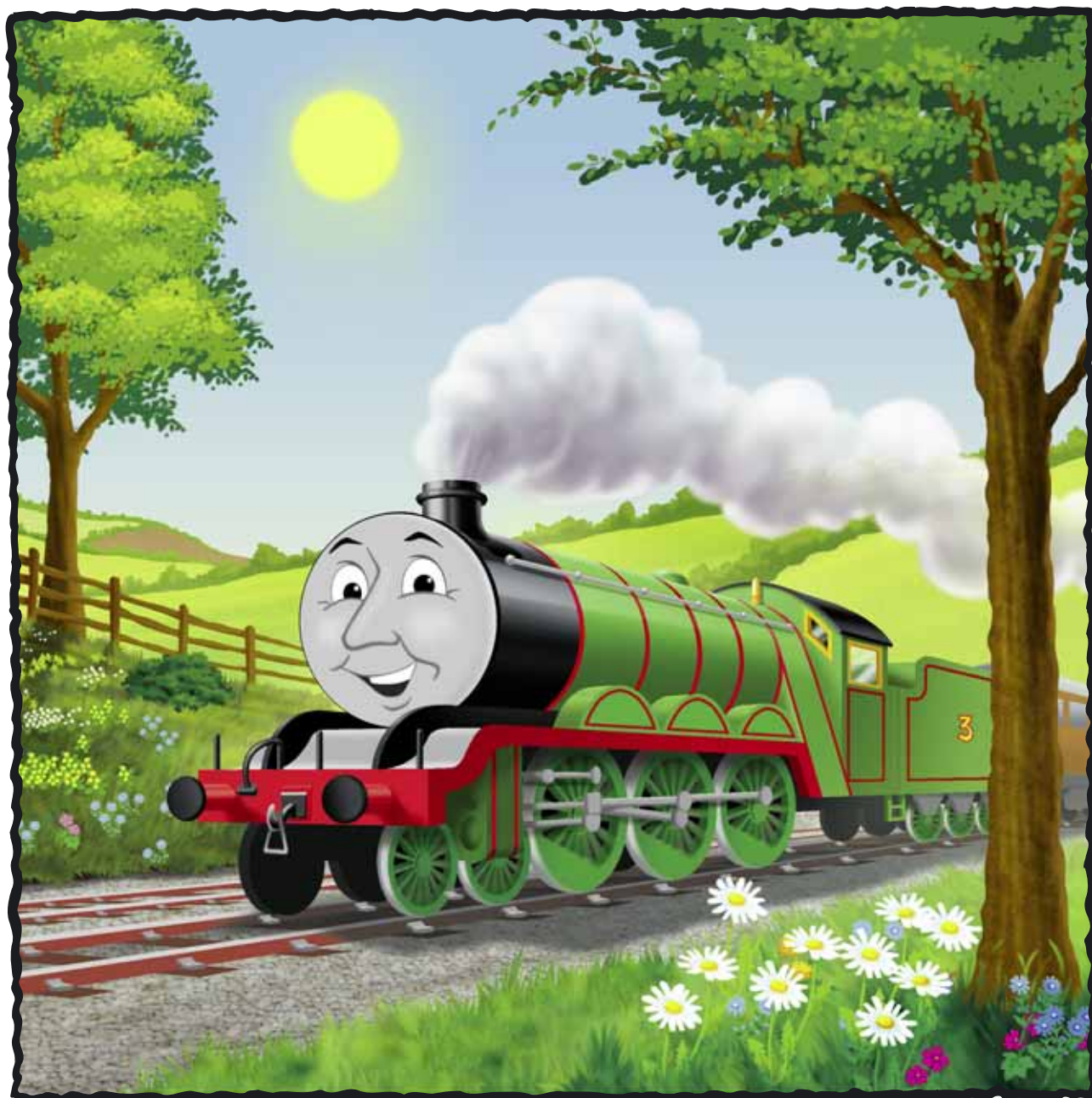
„Henryho nebude muset nikdo tlačit, pane,“ usmál se strojevodoucí. „Spíš ho budu muset krotit!“

Nikdy v životě nebyl Henry šťastnější. Chtěl uhánět po kolejích s větrem o závod, ale strojvedoucí mu to nedovolil.

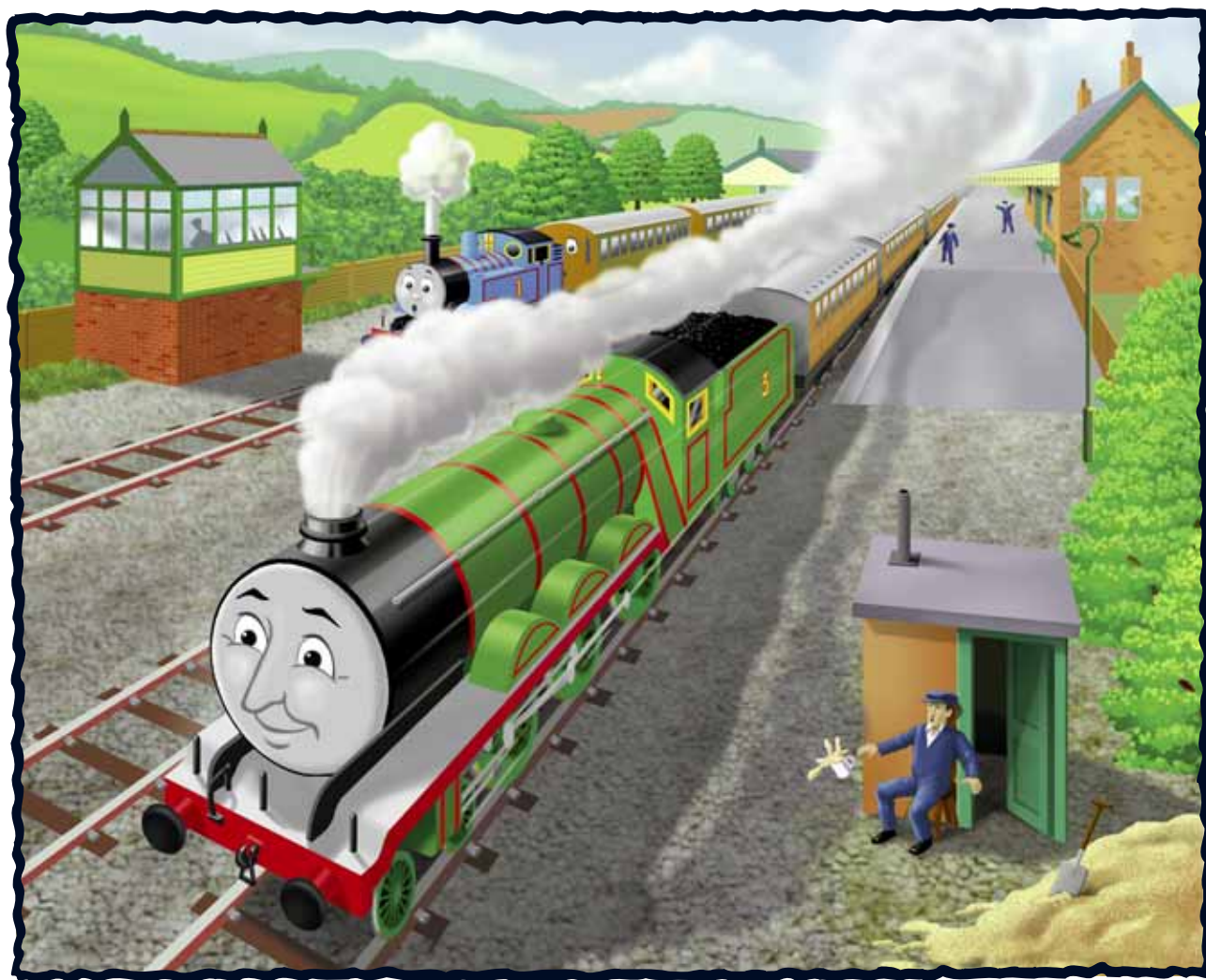
„Pomalů, starý brachu,“ broukl. „Máme spoustu času.“

Ale přesto jel Henry tak rychle, že byli zakrátko v další stanici.

Po nějaké chvíli přisupěl Tomáš.

„Kde jsi, ty lenochu?“ usmál se Henry.

Než ale stačil Tomáš odpovědět, byl Henry ten tam. „Nemám čas čekat na tak loudavou mašinku, jako jsi ty,“ houkl. „Ahóój!“ A vyrazil plnou parou vpřed.

„Páni!“ řekl Tomáš Annie a Clarabel. „Už jste někdy viděly Henryho takhle jezdit?“

Annie a Clarabel ohromeně vydechly, to tedy že ne.

Henry byl šťastný. S novým velšským uhlím dokázal pracovat stejně tvrdě jako ostatní mašinky.

Pak měl Henry jednoho dne havárii a tlustý kontrolor ho poslal do dílen. Dělníci dali Henrymu zbrusu nový kabát a větší kotel, takže teď už nepotřebuje drahé velšské uhlí.

Je z něj opravdový fešák a má takovou sílu, že někdy táhne i rychlík.

„Písk! Píísk! Pííísk!“ píská Henry vesele od rána do večera.

